

(6) Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt at lade disse retlige rammer blive helt udtømmende. Anvendelsesområdet bør begrænses til udbydere af betalingstjenester, hvis hovedaktivitet er at udbyde betalingstjenester til brugere af betalingstjenester. Det er heller ikke hensigtsmæssigt, at rammerne finder anvendelse på tjenester, hvor overførslen af penge fra betaler til betalingsmodtager eller transporten af penge gennemføres udelukkende i sedler og mønter, eller hvor overførslen er baseret på papircheck, papirveksler, solaveksler eller andre instrumenter, papirvouchers eller kort trukket på en udbyder af betalingstjenester eller en anden part med henblik på at stille midlerne til betalingsmodtagerens disposition. Der bør desuden skelnes mellem midler, der udbydes af telekommunikations-, it- eller netværksoperatører for at lette erhvervelsen af digitale varer eller tjenesteydelser som f.eks. ringetoner, musik eller netaviser foruden traditionelle taletelefonitjenester og leveringen heraf til digitalt udstyr. Indholdet af disse varer eller tjenesteydelser kan enten være produceret af tredjemand eller af operatøren, der kan tilføje dem en iboende værdi i form af adgangs-, leverings- eller søgefaciliteter. I sådanne tilfælde, hvor varerne eller tjenesteydelserne leveres af en af disse operatører eller af tekniske grunde af tredjemand, og kun kan anvendes ved hjælp af digitalt udstyr såsom mobiltelefoner eller computere, bør disse retlige rammer ikke finde anvendelse, da operatørens aktiviteter ligger ud over en egentlig betalingstransaktion. Det er imidlertid hensigtsmæssigt, at disse retlige rammer gælder i tilfælde, hvor en enkelt operatør kun optræder som formidler, der alene sørger for, at betalingen sker til tredjepartsleverandøren.

(7) Pengeoverførsel er en simpel betalingstjeneste, der sædvanligvis er baseret på kontant indbetaling fra en betaler til en udbyder af betalingstjenester, der viderebetaler det tilsvarende beløb, f.eks. via et kommunikationsnetværk, til en betalingsmodtager eller en anden udbyder af betalingstjenester, der handler på vegne af betalingsmodtageren. I nogle medlemsstater udbyder supermarkeder og andre handlende en tilsvarende tjeneste til borgerne, idet de formidler betaling af regninger fra offentlige tjenesteleverandører og andre almindelige regninger. Disse regningsbetalingstjenester bør behandles som en pengeoverførsel som defineret i dette direktiv, med-

mindre de kompetente myndigheder anser denne aktivitet for at henhøre under en anden betalings-tjeneste som anført i bilaget.

(8) Det er nødvendigt at præcisere de kategorier af udbydere af betalingstjenester, der lovligt kan udbyde betalingstjenester i hele Fællesskabet, nemlig kreditinstitutter, der modtager indskud fra brugere, der kan bruges til finansiering af betalingstransaktioner, og som fortsat bør være omfattet af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁸⁾, udstedere af elektroniske penge, der kan bruges til finansiering af betalingstransaktioner, som fortsat bør være omfattet af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at etablere og udøve virksomhed som e-pengeinstitut og tilsyn med sådan virksomhed⁹⁾, og postgirokontorer, der har tilladelse hertil efter nationale regler.

(9) Ved dette direktiv bør der fastsættes regler for gennemførelsen af betalingstransaktioner, hvor midlerne er elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/46/EF. Ved dette direktiv bør der imidlertid hverken fastsættes regler for udstedelse af elektroniske penge eller ændres i reglerne for tilsyn med elektroniske pengeinstitutter som fastlagt i direktiv 2000/46/EF. Betalingsinstitutter bør derfor ikke have tilladelse til at udstede elektroniske penge.

(10) For at fjerne retlige hindringer for markedsadgang er det imidlertid nødvendigt at indføre én enkelt tilladelse for alle udbydere af betalingstjenester, der ikke modtager indskud eller udsteder elektroniske penge. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre en ny kategori af udbydere af betalingstjenester, »betalingsinstitutter«, ved, forudsat at en række strenge og omfattende betingelser er opfyldt, at give mulighed for at meddele tilladelse til juridiske personer uden for de eksisterende kategorier til at udbyde betalingstjenester i Fællesskabet. På denne måde vil de samme betingelser skulle gælde for disse tjenester i hele Fællesskabet.

(11) Betingelserne for at få meddelt og bevare en tilladelse som betalingsinstitut bør omfatte tilsynskrav, der står i et rimeligt forhold til de operationelle og finansielle risici, disse institutter løber i forbindelse med deres virksomhed.